
Paradise Kortrijk 2021

26 juni - 24 oktober 2021

Triënnale voor
actuele kunst

26 juni -
24 oktober

26 juni - 24 oktober 2021

Inleiding	p.3
Paradijs en utopie	p.5
Lijst kunstenaars	p.8
Kunstwerken	p.9
Curatoren	p.67
Praktische info & contact	p.68

26 juni - 24 oktober 2021

INLEIDING

Van **26 juni tot 24 oktober 2021** vindt de tweede triënnale van Kortrijk plaats: **Paradise Kortrijk 2021**.

Paradise Kortrijk 2021 is de opvolger van **Play Kortrijk 2018**, het interactieve kunstencours dat drie jaar geleden Kortrijk inpalmde met hedendaagse kunstwerken op diverse binnen- en buitenlocaties in de stad, en dat met meer dan 175.000 bezoekers een heus succes was.

De tweede editie behoudt het succesrecept – een dynamische en vrije **stadstentoonstelling met interactieve kunstwerken** van een ambitieuze lijst **Belgische en internationale kunstenaars** in diverse binnen en buitenlocaties in de **stad Kortrijk**– en stelt ditmaal de **utopische droom van het paradijs** centraal. Het project put inspiratie uit onze tijdsgeest en is een reactie op onze huidige leefwereld, die soms mijlenver verwijderd lijkt van een hoopvolle, positieve en utopische omgeving.

“Ons kunstenfestival Paradise zal honderdduizenden bezoekers naar Kortrijk trekken. Als cultuurschepen maak ik me sterk dat we hier echt een bazooka hebben die onze handel en horeca opnieuw perspectief zal geven. Het is de tweede editie van onze triënnale. Play, de eerste was een schot in de roos. Installaties van de beste kunstenaars ter wereld zullen op de meest verrassende plekken in de stad te zien zijn.”

– **Schepen van Cultuur Axel Ronse**

De curatoren **Hilde Teerlinck** (Han Nefkens Foundation) en **Patrick Ronse** (Be-Part, Platform voor Actuele Kunst) selecteerden **32 hedendaagse kunstenaars** - waaronder **9 Belgen** - die elk een eigen interpretatie van het concept Paradise voorstellen. Onder de kunstenaars heel wat bekende namen, zoals **Berlinde De Bruyckere, Jeremy Deller, Kendell Geers, Ugo Rondinone** en **Yoko Ono**. Maar Paradise 2021 durft ook de grenzen van hedendaagse kunst opzoeken, en toont onder andere het werk van het ontwerpersduo **Viktor&Rolf**, van scenograaf **Albert Dubosq** en van choreograaf **William Forsythe**.

26 juni - 24 oktober 2021

Al deze kunstenaars krijgen de vrijheid om op een persoonlijke en kritische wijze uit te drukken hoe zij het concept van het paradijs zien en interpreteren. Kunstenaars hebben de kracht om ons op een persoonlijke manier te engageren en onze situatie of conditie te spiegelen. Zo zetten ze ons aan het denken en ontketenen ze veranderingen in ons handelen.

Paradise Kortrijk 2021 nodigt hen uit om na te denken over hedendaagse vragen. Wat zijn vandaag betekenisvolle waarden en hoe kunnen we een betere maatschappij opbouwen? Door kunstwerken te installeren in het hart van deze dynamische stad maken we het belang van de visie van de kunstenaar zichtbaar in de publieke ruimte. **Participatie** is cruciaal: de bezoekers gaan actief in interactie met het kunstwerk. Dit biedt hen de kans om hun manier van denken te veranderen, zowel over zichzelf als over onze huidige samenleving.

26 juni - 24 oktober 2021

PARADIJS EN UTOPIE: EEUWENOUDE FILOSOFISCHE CONCEPTEN

We hebben allemaal een eigen idee van wat het paradijs voor ons zou betekenen. Voor velen is dat een zorgeloos leven leiden, in vrede en harmonie, zonder pijn. Het is het idee van een leven lang doen wat je graag doet en je dromen achterna kunnen gaan. Er zijn veel verschillende en vaak persoonlijke wegen naar het paradijs. Sommigen verbeelden zich het binnentreden van het paradijs als het bereiken van de hemelpoorten, het betreden van de Tuin van Eden of een wandeling door de Elyseese velden. Anderen zien het paradijs als een plaats of staat van ultiem geluk. Welvaart en een gevoel van vervulling of voldoening zijn terugkerende elementen in elke religie of mythe. De verbeelding van het paradijs bevraagt in de eerste plaats hoe we voor iedereen een betere samenleving kunnen creëren.

ZOEKTOCHT NAAR EEN BETERE MAATSCHAPPIJ

Sinds de publicatie van Thomas Mores Utopia in 1516 is het woord utopie een synoniem geworden voor het paradijs, maar ook voor het ideale, het onrealistische en het onbereikbare. De titel van de publicatie is een woordspeling op de Griekse woorden eutopia, wat zoveel betekent als 'goede plaats', en ou-topos of 'non-plaats'. Veel academici hebben het filosofische concept van de utopie onderzocht, in een zoektocht naar een imaginaire, perfecte maatschappij. Een resem auteurs en scherpzinnige denkers hebben teksten gewijd aan de analyse van dit thema: lang voor Thomas More deed Plato dit al, na hem volgden onder meer Jean-Jacques Rousseau, Friedrich Nietzsche en Walter Benjamin. Uit hun teksten kunnen we concluderen dat we de utopie enkel kunnen bereiken met toewijding en inspanning. Om de idealen en verlangens die hiermee samenhangen te cultiveren, moeten we volgens hen onze tijd wijden aan een complete vrijheid van het denken, eerder dan aan onze fysieke noden.

26 juni - 24 oktober 2021

UTOPISCHE TOEKOMSTMODELLEN

Al eeuwenlang analyseren en construeren utopische denkers nieuwe sociale en politieke modellen die de weg naar dit toekomstige paradijs moeten vrijmaken. Doorheen de geschiedenis zijn filosofen, dichters, architecten en kunstenaars uit alle uithoeken van de wereld gefascineerd geweest door de menselijke drang om een ideale wereld te verbeelden, ontwerpen en definiëren. Het lijkt echter alsof onze huidige maatschappij gedreven wordt door angst en onrust. We zijn brutaal wakker geschud door de dreigende veranderingen in ons klimaat en kregen een catastrofale en dystopische toekomstvisie op ons bord geserveerd. Het uitsterven van de menselijke soort is – voor het eerst – een haast tastbaar toekomstbeeld geworden. Dit grimmige vooruitzicht komt op ons afgesneld als een overweldigende tsunami die overal ter wereld schade zal berokkenen. Daar waar de idealen van de flowerpowergeneratie nog vervuld waren van hoop en geloof, lijken onze dromen geplaagd door negatief denken. Hoe kan het ook anders, wanneer we dagelijks met deze onderwerpen geconfronteerd worden.

NOOD AAN CREATIEVE OPLOSSINGEN VOOR DE TOEKOMST

Meer dan ooit hebben we dus nood aan creatieve, utopische denkers. Kunstenaars ontwikkelen en analyseren sinds lange tijd verschillende manieren om een utopie te creëren en bieden zo artistieke alternatieven voor de huidige werking van onze maatschappij aan. Met hun creaties roepen ze vragen op over landelijke en sociale ontwikkeling, over de grote mate aan natuurverlies en de impact van technologische voor- uitgang op ons leven en onze omgeving.

Velen van ons zijn stadsmensen. De stad is onze nieuwe natuurlijke habitat geworden, een plaats die bedacht en ontworpen wordt door architecten en stadsplanners, die hun ontwerpen baseren op de basisconcepten van een utopie. Sinds jaar en dag willen mensen een ideale stedelijke context creëren, gebaseerd op de eigentijdse noden van de maatschappij, om de mens een beter leven te kunnen garanderen. Deze noden zijn echter tijdsgebonden en kunnen zeer snel veranderen wanneer oorlogsconflicten of klimaatverandering een migratiegolf veroorzaken of wanneer de bevolkingsgroei exponentieel toeneemt.

26 juni - 24 oktober 2021

NATURE VERSUS NURTURE

De klimaatcrisis benadrukt de fundamentele verschillen tussen nature en nurture. Het instorten van de ecologische systemen staat hoog op de politieke agenda's. Zijn we te laat of hebben we nog wat tijd? In onze huidige maatschappij moeten we zowel rekening houden met het kader van de wereldeconomie als met prioriteiten op het vlak van ecologie.

De klimaatverandering is een urgente zaak, die globale samenwerking en actie vereist. We kunnen van ons universum de perfecte thuis maken als we onze verantwoordelijkheid opnemen, op een respectvolle manier met onze omgeving omgaan en met duurzame oplossingen werken.

De nabije toekomst draagt een belofte in zich van een nieuw narratief, een realiteit waarin wetenschap en andere hoogtechnologische oplossingen kritieke globale, sociale en individuele problemen kunnen oplossen. Utopische ideeën steunen sinds de 17de eeuw op de wetenschap en op nieuwe ontwikkelingen. De moderniteit wordt gekenmerkt door een ideologie waarin wetenschappelijke vooruitgang en het ideaalbeeld van een samenleving nauw met elkaar verbonden zijn. Wetenschappelijke ontwikkelingen en technologie zullen altijd een diepe impact hebben op het hedendaagse leven.

26 juni - 24 oktober 2021

LIJST KUNSTENAARS

Albert Dubosq (BE) (1863–1940)
Art Labor Collective (VN, woont en werkt in Saigon, Ho Chi Minh City)
Aziz Hazara (AF, woont en werkt in Gent en Kabul)
Berlinde De Bruyckere (BE, woont en werkt in Gent)
Bruno V. Roels (BE, woont en werkt in Gent)
Choi Jeong-Hwa (KR, woont en werkt in Seoul)
Constant Nieuwenhuys (NL) (1920–2005)
Dora García (ES, woont en werkt in Barcelona en Oslo)
Jacob Dahlgren (SE, woont en werkt in Stockholm)
Jaro Varga (SL, woont en werkt in Praag)
Jeremy Deller (UK, woont en werkt in Londen)
Joris Van de Moortel (BE, woont en werkt in Hoboken)
Josep-Maria Martín (ES, woont en werkt in Barcelona)
Klaas Rommelaere (BE, woont en werkt in Antwerpen)
Kendell Geers (ZA, woont en werkt in Brussel)
Lhola Amira (ZA, woont en werkt in Kaapstad)
Lily Van der Stokker (NL, woont en werkt in Bilthoven en Amsterdam)
Luc Deleu (BE, woont en werkt in Berchem, Antwerpen)
Olaf Nicolai (DE, woont en werkt in Berlijn)
Robert Devriendt (BE, woont en werkt in Brugge)
Ryan Gander (UK, woont en werkt in Suffolk en Londen)
Sanam Khatibi (IR, woont en werkt in Brussel)
Sarah Ortmeier (DE, woont en werkt in Wenen)
Sarah Westphal (DE, woont en werkt in Gent en Duitsland)
Stief DeSmet (BE, woont en werkt in Bachte-Maria-Leerne, Deinze)
Toshiko Horiuchi MacAdam (JP, woont en werkt in Nova Scotia)
Ugo Rondinone (CH, woont en werkt in New York en Zürich)
Viktor&Rolf (NL, woont en werkt in Amsterdam)
William Forsythe (US, woont en werkt in Frankfurt am Main in Hesse)
Yoko Ono (JP, woont en werkt in New York)

26 juni - 24 oktober 2021

KUNSTENAARS & KUNSTWERKEN

ALBERT DUBOSQ, FORÊT ASIATIQUE (1921) STADSSCHOUWBURG

Op het podium van het typische théâtre à l'italienne van de Kortrijkse schouwburg is het prachtige *Forêt asiatique* van de hand van Albert Dubosq (1863-1940) in al zijn glorie te bewonderen. Het exact een eeuw oude theaterdecor geeft een uiterst realistisch en feeëriek uitgewerkt natuurlandschap weer. Met een wonderlijk verfijnd kleurenpalet en tot in het kleinste detail schilderde Dubosq de bloemen- en plantenweelde van het 'Verre Oosten'. Het spel van lichtinval, schaduw en trompe l'oeils maken de illusie perfect. We zijn in India ten tijde van de Britse overheersing in de late negentiende eeuw. Lumineus en verbluffend; exact wat de burgerij van toen wenste wanneer ze voor een theatervoorstelling een venster op een nieuwe wereld openen. Op 14 november 1913 bestelde het Kortrijkse stadsbestuur een eerste reeks decors bij het Brusselse atelier Dubosq, maar door de Eerste Wereldoorlog werden deze pas in 1920 geleverd. De decors in Kortrijk vormen een unieke collectie: dertig complete decors bleven bewaard. Naast algemene repertoiredecors bevat de collectie ook sets voor opera's als *Aïda*, *Carmen* en *La Bohème*.

26 juni - 24 oktober 2021

De Belg Albert Dubosq (1863-1940) was een van de belangrijkste decorateurs van West-Europa. Hij leerde de stiel bij vier Parijse topstudio's en schilderde decorstukken voor, onder andere, De Munt in Brussel en de Opéra Garnier in Parijs. Tussen 1890 en 1923 realiseerden hij en zijn leerlingen, zoals de gekende Joseph Denis, meer dan vierhonderd bestellingen. Kortrijk herbergt als één van de weinige steden nog zo een unieke decorcollectie. Vijf ensembles van de Kortrijkse Dubosq-collectie werden in 2018 op de Vlaamse topstukkenlijst geplaatst.

26 juni - 24 oktober 2021

ART LABOR, HAMMOCK CAFE (2016-2021) URBAN SPORTS (ISM TRANZIT)

Het Vietnamese kunstcollectief Art Labor nodigt je uit een koffiepauze te nemen in hun contemplatieve *Hammock Cafe* (2016–2021). Rustzones langs snelwegen maken in Vietnam, net als bij ons, deel uit van de reiscultuur. Je zit er echter niet op een stoel, maar relaxt in een hangmat. Het wiegen van de matten lijkt op het hobbelen van de weg tijdens urenlange ritten en creëert een staat van simultaan stilstaan en in beweging zijn. De hangmat is in Vietnam een alledaags huishoudelijk voorwerp en zelfs tijdens de Vietnamoorlog hadden communistische soldaten er één op zak tijdens hun tochten door de dichtbegroeide jungle. In de typische hangmatcafés hangen ook televisies. Passanten zappen tussen een ruim aanbod van Chinese Wuxia-films, videoclips, sport, melodrama en softporno. Art Labor nodigde curatoren en kunstenaars uit een programma van films te selecteren voor hun café. De films lijken meditatief, maar zijn kritische reflecties op de samenleving en illustreren het perspectief van filmmakers uit verschillende regio's. Ondertussen serveren ze je een 100% Robusta-koffie. De bonen komen van een kleine plantage uit de thuisstad van één van de leden van het collectief in de Centrale Hooglanden, waar de Jaraibevolkung al eeuwen hun rijke cultuur beleeft.

26 juni - 24 oktober 2021

Het kunstcollectief Art Labor werd opgericht in 2012 en bestaat uit kunstenaars Thao Nguyen Phan (1987, Vietnam) en Truong Cong Tung (1986, Vietnam) en curator Arlette Quynh-Anh Tran (1987, Duitsland). Ze leven en werken in Ho Chi Minhstad (Vietnam). Hun oeuvre beweegt tussen beeldende kunst en sociale wetenschappen, en bestaat in verschillende contexten en op diverse locaties. Ze ontwikkelen journeys als Unconditional Belief (2012–2015), Jrai Dew (2016–lopend) en JUA (2019–lopend). De kunst van Art Labor wordt wereldwijd getoond, zoals onder andere op Carnegie International 57th, Bangkok Art Biennale, A beast, a god, and a line op Dhaka Art Summit, Para Site en Modern Art in Warschau (2018); Cosmopolis #1: Collective Intelligence in Centre Pompidou in Parijs, Asian Art Biennial; Salt of the Jungle in KF Gallery (2017) (Zuid-Korea); Jrai Dew Sculpture Garden in Central Highlands of Vietnam (2016–17); The Adventure of Color Wheel in Pediatrics Department, Eye Hospital HCMC (2015) in Ho Chi Minhstad (Vietnam); Unconditional Belief op Sàn Art (2014) in Ho Chi Minhstad (Vietnam).

26 juni - 24 oktober 2021

AZIZ HARARA, BOW ECHO (2019) BROELTOREN NOORD

Dit kunstwerk focust op de relatie tussen mensen en hun omgeving. De protagonisten maken enge geluiden, bij wijze van herinnering aan en connectie met het landschap waar zoveel traumatische gebeurtenissen plaatsvonden. Ze belichamen in die ruimte van trauma ook mijn eigen relatie ten opzichte van de betrokkenheid van verschillende nationale en internationale spelers. Het kunstwerk is geïnspireerd op mijn eigen ervaringen met de aanhoudende horror van zelfmoordaanslagen die de stad Kabul teisteren. De aanslagen zijn een soort 'griezelspel' en vinden sinds 2001 in verschillende delen van de stad plaats. Het is een integraal onderdeel van de recente geschiedenis geworden.

26 juni - 24 oktober 2021

Aziz Hazara (°1992, Wardak) leeft en werkt in Kabul (Afghanistan) en in Gent (België). Hij is een interdisciplinair kunstenaar die gebruik maakt van fotografie, video, geluid, programmeertalen, tekst en multimedia-installaties. Hazara onderzoekt thema's als identiteit, herinnering, archief, conflict, surveillance en migratie in een context van machtsverhoudingen en geopolitiek. Hij stelt internationaal tentoon zoals onder andere op de 22ste Biënnale van Sydney (Australië), in IKOB-Museum of Contemporary Art Eupen (België), in de Kunsthal Aarhus (Denemarken), in het Museum of Civilizations of Europe and the Mediterranean (MuCEM) Marseille (Frankrijk) en op de Biënnale van Busan en het ACC Asia Culture Center Kwangju (Zuid-Korea). De kunstenaar nam deel aan verschillende residenties van: de Camargo Foundation (Frankrijk), de KHOJ international artists' Association New Delhi (Indië) en het UNESCO Madanjeet Singh Institute for South Asian Arts (UMISAA) scholar in Beaconhouse National University (Pakistan).

26 juni - 24 oktober 2021

BERLINDE DE BRUYCKERE, SPREKEN (1999) TEXTURE MUSEUM

In de vroege reeks tekeningen dekenvrouwen (1994) introduceerde Berlinde De Bruyckere (BE, °1964) de menselijke figuur in haar werk, waarna sculpturen als *Spreken* (1999) volgden. Twee mensen worden op ware grootte afgebeeld met levensechte armen en benen. De rest van hun lichaam is onzichtbaar. De Bruyckere kiest zachte materialen als pels of dekens. Dekens geven warmte, maar ze kunnen ook gebruikt worden om zich onder te verstoppen of om zich te vermommen. De dualiteit van bescherming en verstikking, en van veiligheid en benauwdheid zit in deze beelden verrat. Met deze dekenvrouwen schiept de kunstenaar een nieuw archetype: de naakte rechteloze die zich tracht te beschermen tegen de blik van de medemens en tegen de naturelementen. De kwetsbare mens die zich terugtrekt onder de dekens en even niet meer meedoet. Wat je niet ziet bestaat niet. In *Spreken* leunen twee figuren naar elkaar toe. Hun hoofden rustend op elkaars schouders, troost zoekend bij elkaar. Het is alsof ze elkaar rechthouden. De Bruyckere zegt: "Men zegt me vaak dat mijn werk over dood, misvorming en destructie gaat, maar er is ook hoop en schoonheid aanwezig. En dat is wat ik in essentie wil tonen."

26 juni - 24 oktober 2021

De beeldtaal van Berlinde De Bruyckere (BE, °1964) is herkenbaar en laat niemand onberoerd. Haar opmerkelijke sculpturen van verwrongen figuren uit was en epoxy, waarmee ze treffend het vleeselijke in al zijn kwetsbaarheid weergeeft, veroveren de wereld sinds de jaren negentig. Was geeft De Bruyckere de vrijheid haar sculpturen gelaagd op te bouwen. Zelf zegt de kunstenaar dat dit materiaal voelt als aquarellen; laag per laag laat ze de kleurnuances subtiel met elkaar versmelten. Het resultaat is bijna niet van echte huid te onderscheiden. De directe verwijzing, soms inclusief wonden, naar menselijke en dierlijke karkassen kan afschuw oproepen, maar herbergt een krachtige poëzie. De Bruyckere creëert beelden die even verschrikkelijk als prachtig zijn. Ze omarmt de twee oerdriften Eros en Thanatos en weet hun dans te verenigen in één beeld dat tegelijk aantrekt en afstoot. De kunstenaar groeide op als slagersdochter en dat liet onmiskenbaar een indruk na die haar in staat stelt klassieke thema's als lijden en dood vast te pakken, zonder in esthetisering van horror of sublimatie van gruwel te vervallen. Haar kunstwerken vertellen sereen over oorlog, hulpeloosheid, verval en wreedheid, maar ook over zorgzaamheid, leven, liefde, kwetsbaarheid, tederheid en bloei. In 1999 vertegenwoordigde Berlinde De Bruyckere België op de Biënnale van Venetië.

26 juni - 24 oktober 2021

BRUNO V. ROELS, SELECTIE WERKEN KORTRIJK 1302 & BAGGAERTSHOF

Bruno V. Roels beschouwt fotografie als mimetische kunst, een imitatie van de werkelijkheid, al is dat voor hem slechts het startpunt. De foto afdrukken en er een fysiek tastbaar object van maken is voor hem even belangrijk als het fotograferen zelf. Zijn prints zijn niet enkel interpretaties van de werkelijkheid, maar ook van zichzelf en van elkaar. Voor dit spel gebruikt de kunstenaar foto's van palmbomen die samen deel uitmaken van de groeiende serie *A Palm Tree is a Palm Tree is a Palm Tree*. Zijn poëtische beelden hebben een modernistische, vintage look. De kunstenaar werkt graag met een specifiek fotopapier dat extreem wit is. "Buiten sneeuw is niets zo wit in de natuur", zegt hij hierover. Hij zwakt de fel witte vellen af door ze te bewerken met koffie, thee of cola, en zo ontstaat een retrogevoel zoals in *Paradise is Probably Going to Be Empty Anyway* en *Many Moons Ago #2*. In *Looking For Paradise #3* zien we bijna abstracte composities. Aan de hand van een iconisch beeld als de palmboom maakt V. Roels typisch fotografische technieken als kopiëren, nabootsen en representeren toegankelijk. *The Mirage of the Desert is Always Exceedingly Unsteady* kan gelezen worden als een verwijzing naar deze nuance. De fantasie van geluk en luxe die de palmboom oproept is slechts dat; een wankele droom en een illusie. *A Box of cheap Mementos (From James to Thomas Cooke)* is een sculptuur van een bronzen doos gevuld met plastic palmbomen. Door brons te verenigen met goedkoop plastic benadrukt V. Roels de verhouding tussen illusie en realiteit.

Bruno V. Roels (1976) leeft en werkt in Gent (België). Zijn kunstwerken reizen naar beurzen van Parijs tot Amsterdam, Londen en New York. Hij wordt vertegenwoordigd door Gallery FIFTY ONE in Antwerpen (België) en in het voorjaar van 2018 hield de kunstenaar zijn eerste solotentoonstelling in New York (Verenigde Staten) in de Howard Greenberg Gallery.

26 juni - 24 oktober 2021

CHOI JEONG-HWA, HAPPY TOGETHER (2021) GROTE MARKT

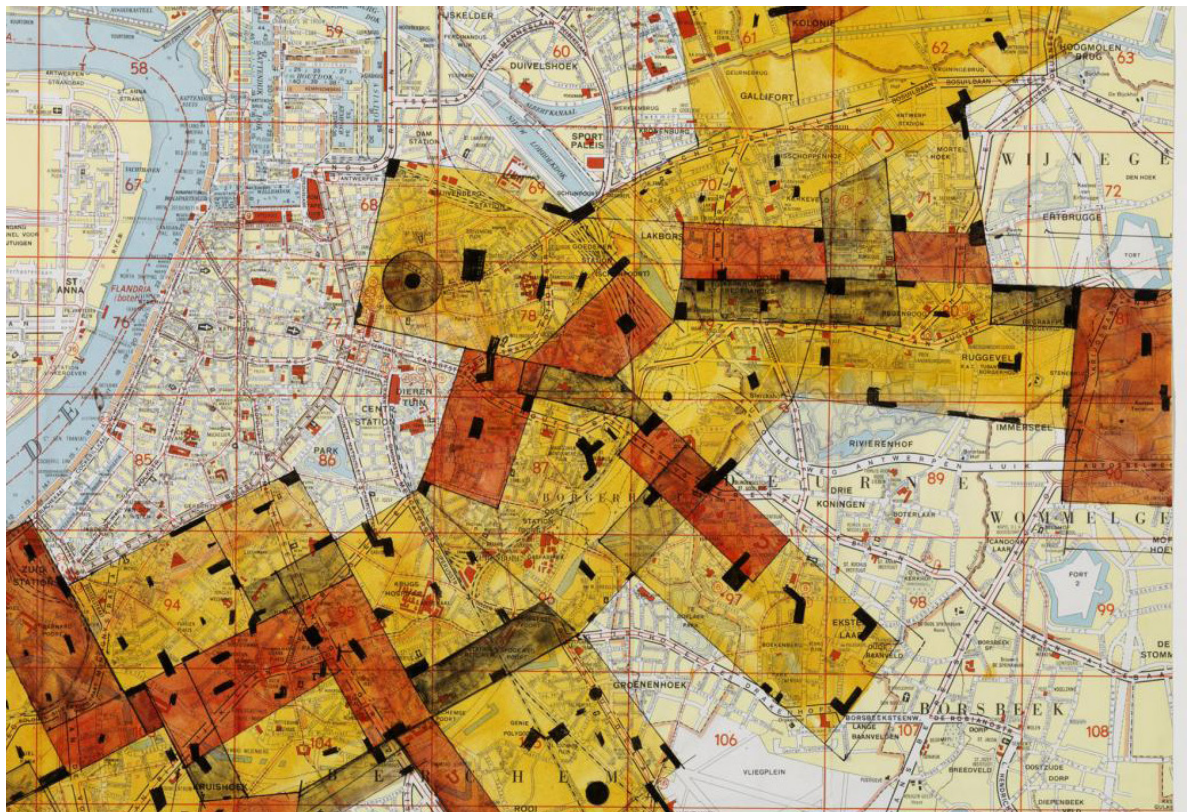
Geïnspireerd door de chaos en schoonheid van het stedelijke leven stapelt Choi immense installaties op met deze door hem zo geliefde voorwerpen. Over zijn objects trouvés of readymades zegt hij: “Merkwaardige vormen die je nooit tegenkomt in de natuur doen mijn ogen blinken en mijn hart sneller slaan. Wanneer ik er een ontmoet buig ik mijn hoofd nederig en dankbaar, want ik sta oog in oog met de meester van beeldende kracht en het leven. In eindeloze bewondering voor zijn schoonheid blijf ik zoeken naar mijn geliefde partner en bondgenoot.” De kunstenaar bouwt en speelt op zoek naar balans in de wereld en bouwt met zijn familiale schatten pagodes of stoepa’s: “Het is een verlangen naar dat we allemaal gelukkig mogen zijn en dat komt vanuit de grond en naar de hemel reikt.” Met kleurrijke buitensculpturen gemaakt van consumentengoederen viert Choi de harmonie tussen mens en natuur. Voor het kunstwerk *HAPPY TOGETHER* (2021) werkte hij samen met het Belgische familiebedrijf Moderna. Met hun slogan ‘Creating smart plastics for happy pets’ zijn ze een mooie match. Het monument uit kleurrijke kattenbakken en huisdierbedden van Moderna zal na Paradise Kortrijk 2021 door het bedrijf volledig gerecycleerd worden en omgetoverd tot nieuwe elegante benodigdheden voor huisdieren.

De Zuid-Koreaanse kunstenaar Choi Jeong-Hwa (°1961) volgde een opleiding Schone Kunsten en design aan de Hong-ik University in Seoul. In 2006 won hij de Korea Artist Prize van het National Museum of Modern and Contemporary Art Korea. Hij wordt gezien als een van de grondleggers van de Koreaanse pop art beweging. De kunstenaar nam deel aan tentoonstellingen en biënnales wereldwijd zoals de Arsenal Kiev (2012, Oekraïne), de Gwangju Biënnale (2006, 2010, Zuid-Korea), de tiende verjaardagstentoonstelling van het Leeum (2014, Zuid-Korea), de zeventiende Biënnale van Sydney (2010, Australië), de CP Biënnale (2005, Indonesië), de Lyon Biënnale (2003, Frankrijk), de Yokohama Triënnale (2001, Japan), de tentoonstelling Your Bright Future in het LACMA (2009, VS), de Biënnale van São Paulo (1998, Brazilië) en de Taipei Biënnale (1998, Taiwan). MMCA Seoul (Zuid-Korea) organiseerde in 2019 een belangrijke solotentoonstelling. Choi vertegenwoordigde Korea in 2005 op de 51ste Biënnale van Venetië met het magische kunstwerk White Lotus.

26 juni - 24 oktober 2021

CONSTANT NIEUWENHUYS, NEW BABYLON - ANTWERPEN (1963) KORTRIJK 1302

Een wereld zonder grenzen. Mensen die niet moeten werken, maar vrij zijn om te spelen en te reizen. Van 1956 tot 1974 verbeeldde de Nederlandse kunstenaar Constant Nieuwenhuys zijn ideeën over een nieuwe wereld in een van de meest visionaire en omvangrijke beeldende kunstprojecten uit de naoorlogse kunstgeschiedenis: New Babylon. New Babylon is een volledig geautomatiseerde maatschappij die wordt bewoond door avontuurlijke en spelende mensen, die samen met anderen hun eigen creatieve kwaliteiten ontdekken en een continu reizend en scheppend bestaan leiden. Het is een wereldwijd netwerk van op pilaren rustende sectoren, waar onder en boven allerlei vormen van transport circuleren. De sectoren zijn open en gemeenschappelijke ruimtes, waarbinnen de New Babyloniers met verplaatsbare wanden, vloeren, trappen, bruggen en ladders telkens nieuwe omgevingen en routes konden bouwen. Ook kleur, licht, temperatuur en luchtkwaliteit werden aan de stemming van het moment aangepast. In New Babylon bestaat individualiteit niet meer. Iedereen is er kunstenaar en de sociale ruimte is het gezamenlijke kunstwerk.

26 juni - 24 oktober 2021

CONSTANT NIEUWENHUYS, GROOT LABYR (1960) KORTRIJK 1302

Groot Labyris is een uitnodiging om onze leefomgeving anders voor te stellen. De zwarte, abstract aandoende maquette heeft een labyrintische route als onderwerp. In de wereld van nu proberen we zo efficiënt mogelijk van A naar B te komen. Het betreden van een labyrint daarentegen, is synoniem voor de kans om te verdwalen.

Constant Nieuwenhuys (°1920 – 2005, Nederland), kortweg Constant, was een vooraanstaand lid van de CoBrA-groep met onder andere Asger Jorn, Karel Appel en Corneille. Constant schreef het Manifest, waarin hij pleitte voor een nieuwe kunst passend bij de nieuwe tijd. De speelse creativiteit van het kind en de authentieke spontaniteit van etnische kunst dienden hierbij als voorbeeld. In 1966 vertegenwoordigde de kunstenaar Nederland met New Babylon op de Biënnale van Venetië. In 1999 werd er een overzichtstentoonstelling over het project getoond in New York (VS) en in 2002 kreeg het een ereplaats op de Documenta in Kassel. Recent (20015-2016) was er de grootse overzichtstentoonstelling Constant – New Babylon: Aan ons de vrijheid, georganiseerd in het Kunstmuseum Den Haag (Nederland) en het Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia in Madrid (Spanje).

26 juni - 24 oktober 2021

DORA GARCÍA, FAHRENHEIT 451 (1957) KORTRIJK 1302

Het startpunt van het kunstwerk *Fahrenheit 451* (1957) (2002) is de gelijknamige, dystopische cultroman van de Amerikaanse auteur Ray Bradbury (1920-2012). Op een houten tafel liggen 2.000 exemplaren van het boek gedrukt in spiegelschrift. 451 graden Fahrenheit (of 232,7 graden Celsius) is de temperatuur die nodig is om een boek te laten ontbranden. Het sciencefiction verhaal speelt zich af in een denkbeeldige toekomstige samenleving waar niemand meer leest, omdat het leven snel geleefd moet worden. De wereld wordt geregeerd door massamedia en boeken worden als zodanig gevaarlijk gezien – want ze zetten mensen aan het denken – dat ze onmiddellijk verbrand moeten worden als er ergens één opduikt. De protagonist is een 'brandweerman' wiens taak niet het blussen van branden is, maar vuur stoken om boeken te elimineren. Er wordt een deprimerend beeld van de toekomst geschetst, waar het individu volledig gecontroleerd wordt door een totalitaire staat. Wanneer een personage van onder de hersenspoeling uit raakt, ontstaat een sprankeltje hoop.

26 juni - 24 oktober 2021

DORA GARCÍA, THE FUTURE MUST BE DANGEROUS PAARDENSTALLEN

“The future must be dangerous.” is een zin uit Futurist Manifesto (1909) van de Italiaanse dichter Filippo Tommaso Marinetti (1876-1944). García is gefascineerd door deze oneliners, slogans en gecomprimeerde wijsheden die fungeren als gidsen voor succes. De zinnen worden in edelmetaal afgebeeld om op ironische wijze hun ‘absolute waarheidsgehalte’ kracht bij te zetten. De zinnen zijn soms van García zelf, soms van anderen. De geciteerde auteurs worden niet vermeld. Ze vraagt de toeschouwers om een persoonlijke reflectie te maken. Zo hoopt ze een toekomst te initiëren die gebaseerd is op openheid voor diverse denkbeelden en het durven in vraag stellen der dingen. ‘De toekomst zal gevaarlijk zijn’ kan zowel een uitdagende opdracht als een trieste profetie betekenen.

26 juni - 24 oktober 2021

De Spaanse kunstenares Dora García (Valladolid, 1965) studeerde beeldende kunst aan de Universiteit van Salamanca (Spanje) en de Rijksacademie in Amsterdam (Nederland). Ze leeft en werkt in Brussel (België). Sinds 1999 creëerde ze ook verschillende werken op het internet (www.doragarcia.net). Ze stelde tentoon op Manifesta in 1998 (Luxemburg), de Istanbul Biennial in 2003 (Turkije), de SMBA in 1997 (Nederland), het MACBA in 2003 (Spanje) en FRAC Lorraine Metz in 2004 (Frankrijk), Munster Sculpture Projects in 2007 (Duitsland), Documenta 13 in 2012 (Duitsland), de Gwangju Biennale in 2010 (Zuid-Korea), de Lyon Biennial in 2009 (Frankrijk), in TATE Modern in 2008 (Verenigd Koninkrijk), in Centre Pompidou in 2008 (Frankrijk), in het S.M.A.K. in 2006 (België), in MUSAC in 2004 (Spanje) en in het MACBA in 2002 (Spanje). Ze vertegenwoordigde Spanje op de 54ste Biennale van Venetië in 2011 en in 2013 en 2015 was haar werk er te zien in de groepstentoonstelling.

26 juni - 24 oktober 2021

JACOB DAHLGREN, THE WONDERFUL WORLD OF ABSTRACTION (2021) BEGIJNHOF

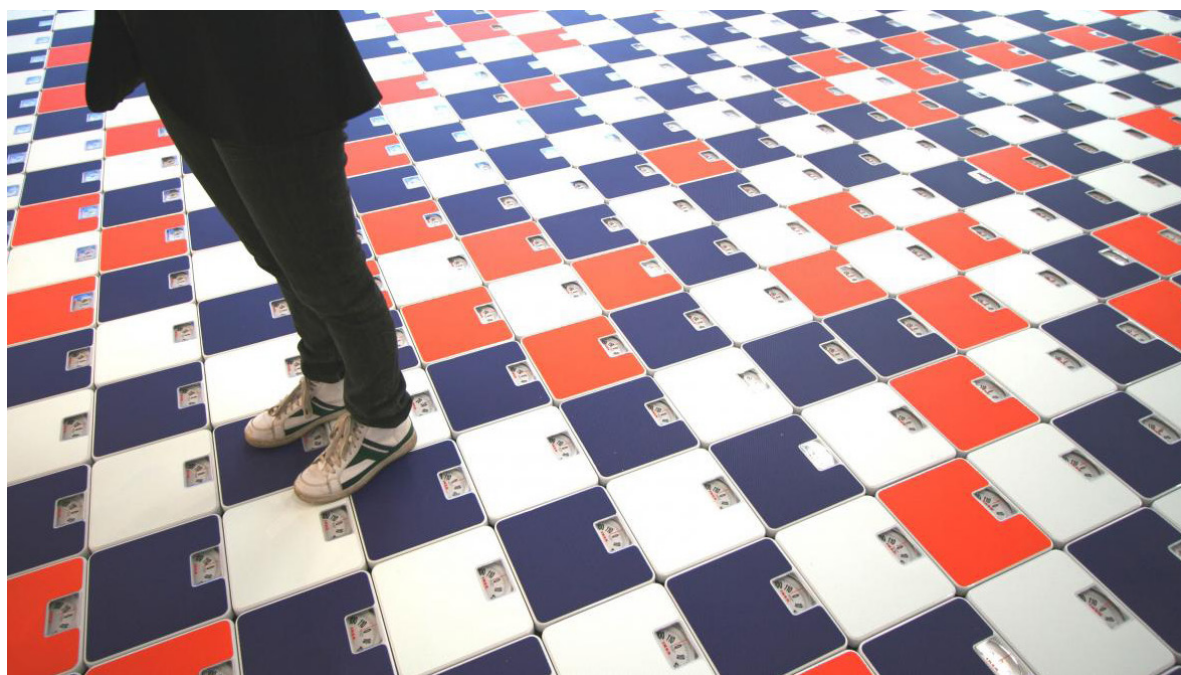
In *The Wonderful World of Abstraction* nodigt Jacob Dahlgren het publiek uit te verdwijnen in een kleurrijke zee van linten. Aan de buitenkant komt het kunstwerk tot leven door mensen die in en uit de kleurvelden meanderen. Wanneer je het werk betreedt, word je volledig opgenomen en onzichtbaar voor omstanders. De wonderlijke wereld spoort aan tot interactie. De beleving is totaal tegengesteld aan de gangbare, museale 'niet aankomen'-cultuur. Het kunstwerk verandert van pure, strakke abstractie in een bontgekleurd wonderland waar je je kan verliezen in een luxueuze wereld van tastzin en textuur. De kunstenaar gebruikt repetitieve collecties van alomtegenwoordige, industrieel geproduceerde objecten, zoals de satijngeweven linten. Het zijn vergeten details van het huiselijke, alledaagse leven. In de herhaling verliezen ze hun oorspronkelijke, praktische functie en worden ze geometrisch abstracte kunstwerken. Hun vorm bepaalt de vorm van het werk. Ze worden iets volledig nieuw. Met het gebruik van objects trouvés of readymades betreedt Dahlgren een lange kunsthistorische traditie.

26 juni - 24 oktober 2021

JACOB DAHLGREN, HEAVEN IS A PLACE ON EARTH (2006-2021) BEGIJNHOF PARK

Jacob Dahlgren gebruikt repetitieve collecties van alomtegenwoordige, industrieel geproduceerde objecten, zoals de satijngeweven linten of weegschalen. Het zijn vergeten details van het huiselijke, alledaagse leven. In de herhaling verliezen ze hun oorspronkelijke, praktische functie en worden ze geometrisch abstracte kunstwerken. Hun vorm bepaalt de vorm van het werk. Ze worden iets volledig nieuws. Bij Dahlgren zijn de medewerkers en bezoekers co-creators van het dynamische kunstwerk en de kunstbeleving. In zijn onderzoek naar hoe kunst en het dagelijkse leven verbonden zijn worden schilderijen bruikbare objecten. Wat hem boeit is de interactie tussen het lichaam en het object. De kunstenaar toont ons de schoonheid die verscholen zit in het dagelijkse leven.

26 juni - 24 oktober 2021

Jacob Dahlgren (°1970, Zweden) studeerde in 1999 af aan The Royal Institute of Fine Arts te Stockholm. Zijn kunstwerken zijn wereldwijd te bewonderen. Hij stelde onder andere tentoon in Copenhagen Contemporary (2019, Denemarken), Centre National d'Art contemporain, Grenoble (2016, Frankrijk), KIASAMA, Museum of Contemporary Art in Helsinki (2013, 2011, 2010, Finland), Fundació Joan Miró, Barcelona (2010, Spanje), Schirn, Kunsthalle, Frankfurt (2011, Duitsland), Daimler Art Collection, Berlin (2010, Duitsland), Forum d'Art Contemporain Luxembourg (2010, Luxemburg), Bielefelder Kunstverein (2009, Duitsland), P.S.1 Contemporary Art Center/MOMA, New York (2006, VS), Kunsthalle Budapest (2006, Hongarije), Moderna Museet, Stockholm (2006, Zweden en de 52ste Biënnale van Venetië (2007, Italië).

26 juni - 24 oktober 2021

JARO VARGA, LIBRARY 26.6.-24.10.2021 (2011-2021) BROELKAAI 6

Kunstenaar Jaro Varga bracht voor Paradise Kortrijk een bibliotheek naar de stad. Maar bibliofielen die in de boeken willen duiken zullen al snel merken dat Varga meer geïnteresseerd is in de namen, ruggen en covers dan in wat er in de boeken te lezen staat. Hij printte zijn reusachtige boekenverzameling in verschillende afmetingen en diktes en met blanke covers op rollen behangpapier. De door hem zo geliefde buitenkant benoemt hij met een term geleend van de Frans-Algerijnse filosoof Jacques Derrida (1930-2004): 'het parergon'. Dit is een samenstelling van de Griekse woorden 'para' ('naast, buiten') en 'ergon' ('werk') en betekent dus letterlijk 'naast of buiten het werk'. De interactieve bibliotheek is misschien een betere benaming voor dit kunstwerk? Varga betreft het publiek direct en rekent op hen om de covers met gekleurde stiften van klinkende titels te voorzien. Zonder bezoeker bestaat Varga's bibliotheek niet en heeft ze geen inhoud. De voorbije jaren kwamen er honderden bestaande en niet-bestaande titels bij, allemaal boeken die nog geschreven moeten worden.

26 juni - 24 oktober 2021

*Kunstenaar Jaro Varga (1982) werd geboren in Slowakije en leeft en werkt in Praag (Tsjechische Republiek). Als beeldend kunstenaar en curator zoekt hij situaties op waar hij de verplaatsing van de bezoeker in zijn vertrouwde omgeving kan choreograferen of initiëren door ongekennde omstandigheden en fictie toe te voegen. Hij onderzoekt nieuwe topografieën en creëert nieuwe inzichten over context en ruimte door het gerelateerde gedrag dat vastzit in ons geheugen uit te dagen. Varga behaalde zijn diploma aan de Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (Slowakije), de Academy of Fine Arts Vienna (Oostenrijk), de Academy of Fine Arts Wroclaw (Polen) en de Slippery Rock University of Pennsylvania (Verenigde Staten). Hij nam deel aan solo- en groepstentoonstellingen zoals de Prague Biënnale 6 (2013); *When Artists Speak Truth, The 8th Floor, New York* (2016); *Bucharest Biënnale 7* (2016); *In Someone's Else Dream, SODA, Bratislava* (2017); *Missing Something and Itself Missing, Ivan Gallery, Bucharest* (2017); *About Books, AlbumArte, Rome* (2018) en *History is His Story, NEST ruimte voor kunst, Den Haag* (2019). Als kunstenaar in residentie werkte Varga voor de Delfina Foundation in Londen (Verenigd Koninkrijk), *Museums Quartier 21 Wenen* (Oostenrijk), *Futura Praag* (Tsjechië), *Heppen Transfer Warschau* (Polen), *AIR Krems, Center for Art and Architecture ZK/U Berlijn* (Duitsland), *Triangle Arts Association New York* (Verenigde Staten) en het *National Museum of Modern and Contemporary Art Seoul* (Zuid-Korea).*

26 juni - 24 oktober 2021

JEREMY DELLER, THE LOVERS (2021) TUIN MESSEYNE

Voor *The Lovers* (2021) werd Deller geïnspireerd door het schilderij van Lucas Cranach Adam and Eve (1526) uit de collectie van de Courtauld Gallery in Londen. Een bijbels tafereel waar Eva net, ondanks de waarschuwing van God, geproefd heeft van de verboden vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad en de appel doorgeeft aan Adam. Dit kunstwerk is gebaseerd op het scheppingsverhaal en verwijst zowel naar universele, menselijke verlangens als naar de concepten van goed en kwaad. Deller is geïntrigeerd door de spanning tussen de twee figuren die balanceren tussen liefde, lust en overgave. De grote figuren met vijgenblad worden het frame van een schommel. De kunstenaar gebruikt humor en kunstgeschiedenis als basis voor deze monumentale sculptuur van drie meter hoog. Iedereen is uitgenodigd om zorgeloos en vrij te vliegen in de lucht met boven het hoofd de dreigende aanwezigheid van de verleidelijke verboden vrucht. Deze speelse sculptuur is een nieuwe creatie gemaakt voor Paradise Kortrijk en zal een romantische, permanente plek vinden in de prachtige, beschermende negentiende-eeuwse Tuin Messeyne.

Jeremy Deller (°1966, Verenigd Koninkrijk) studeerde kunstgeschiedenis aan het Courtauld Institute en de Sussex University. Deller won de Turner Prize in 2004 met het kunstwerk Memory Bucket en vertegenwoordigde het Verenigd Koninkrijk op de 55ste Biënnale van Venetië in 2013. De kunstenaar stelde wereldwijd tentoon. Een selectie van zijn solotentoonstellingen: Wir haben die Schnauze voll, Bonner Kunstverein, Bonn (2020); Skulptur Projekte Münster (2017); The Infinitely Variable Ideal of the Popular, CA2M, Madrid (2015), dat reisde naar MUAC, Mexico Stad, Fundación Proa, Buenos Aires en Azkuna Zentroa, Bilbao (2016); English Magic, Brits Paviljoen, 55ste Biënnale van Venetië (2013), dat reisde naar William Morris Gallery, Londen, Bristol Museum en Art Gallery, Bristol en Turner Contemporary, Margate (2014-2015); Joy in People, Hayward Gallery, London (2012), dat reisde naar The Institute of Contemporary Art, University of Pennsylvania en het Contemporary Art Museum St. Louis; It Is What It Is: Conversations About Iraq, New Museum, New York (2009), dat reisde naar Hammer Museum, Los Angeles en Museum of Contemporary Art, Chicago; Procession, Cornerhouse, Manchester (2009); Kunstverein, München (2005); Folk Archive met Alan Kane Palais de Tokyo, Paris en Barbican Art Gallery, Londen (2004); After the Goldrush, Wattis Institute, San Francisco (2002); en Unconvention, Centre for Visual Arts, Cardiff (1999). Deller cureerde verschillende projecten zoals: 'Iggy Pop Life Class, Brooklyn Museum (2016); Love is Enough: William Morris en Eny Warhol, Modern Art Oxford (2014); en All That is Solid Melts Into Air, Manchester Art Gallery, Manchester (2014).

26 juni - 24 oktober 2021

JORIS VAN DE MOORTEL, THE SHIP OF FOOLS (KLING FLOEP KLANG GLOEP SLOEP) (2021) KORTRIJK WEIDE

The Ship of Fools – Floep Gloup Sloep (2021) bevaart een aantal beeldende motieven uit de diepe wateren van de Europese verbeeldingsmolen. Figuren als Everyman, Nobody, Narren, de Ship Fools, het Lof der Zotheid en Utopia veroveren een plaats aan boord en nestelen zich in de Mess aan dek. Het kunstwerk dat Joris Van de Moortel creëerde voor Paradise Kortrijk 2021 bouwt voort op deze beeldende motieven die reeds langer een grote rol spelen in zijn oeuvre. Het gaat over een transhistorische reis die een lus vormt met de Noord-Europese renaissance van begin zestiende eeuw met schrijvers, denkers en kunstenaars als Erasmus, More en Breugel. Door rituele handelingen stelt hij heden en verleden met elkaar in verbin- ding. Of zoals Van de Moortel het zelf omschrijft: “Een minimale rituele handeling is niet uitgesloten, tenzij je over boord springt.” De kern van dit verhaal is dat van een pelgrimage, een plek van aankomst en vertrek, de lus, waarin het gestrande schip de ‘wereld op zijn kop’ symboliseert en zo het spirituele, liminale op aarde zichtbaar maakt.

26 juni - 24 oktober 2021

Joris Van de Moortel (°1983, België) studeerde af aan het Künstlerhaus Bethanien in Berlijn (Duitsland) in 2013 en in 2009 behaalde hij zijn postgraduaat aan het Higher Institute of Fine Arts (HISK) in Gent. De kunstenaar kreeg in 2019 de Grand Jury Prize tijdens de 13de Cairo International Art Biënnale (Egypte) en in 2021 won hij La Monnaie de Paris Prize (Frankrijk). Sinds 2013 wordt hij vertegenwoordigt door Galerie Nathalie Obadia Paris/Brussels.

26 juni - 24 oktober 2021

JOSEP-MARIA MARTÍN, TOWARDS PARADISE (2021) ARTILLERIETOREN

Met *Towards Paradise* (2021) vieren kunstenaar Josep-Maria Martín en architect Alain Fidanza samen met de muzikant Carlo Vitali en muziekvereniging Respiro Dell'Arte 'het water als bron van alle leven' en ons kosmologisch ontstaan. Waar water aanwezig is begint de 'beschaving' en groeit een stad of cultuur. Op het water, dat komt uit de oude vijver centraal in de artillerietoren, danst een gouden ei. Voor dit wonderbaarlijk schouwspel grijpt de kunstenaar terug naar de Arabische en Barcelonese traditie van L'ou com Balla of 'het dansende ei'. Een traditie die vitaliteit viert. Een ei illustreert voor de kunstenaar hoe elke cel een volwaardig leven en een bron van nieuw leven is. Zo symboliseert het ei de cellulaire veranderingen die de biologische evolutie stuwten. Zie het paradijs als het leven en de voortdurende evolutie.

Josep-Maria Martín werd geboren in Ceuta, Spanje, in 1961. Hij woont in Barcelona en geeft les aan de kunstscholen van Perpignan en Genève. Zijn interventies vinden plaats in musea over de hele wereld en tijdens belangrijke artistieke evenementen zoals Insite_05 (Tijuana/San Diego, Mexico/VS), Exhigo-Tsumari Art Triennale (Nigata, Japan), Project Artístico Dislocación (Santiago, Chili), Torino Triennale D'Arte Contemporanea (Italië), Yokohama museum (Japan) en de 9de Biennale de L'image en Mouvement (Genève, Zwitserland).

26 juni - 24 oktober 2021

KENDELL GEERS, IN PRAISE OF FOLLY (MORIAE ENCOMIUM) (2021) BROELTOREN NOORD

De Broeltoren in Kortrijk was onderdeel van de versterkte wal van de eerste middeleeuwse burcht van de Graaf van Vlaanderen, gebouwd in 1385, om de omloop op de Leie te controleren. Op de benedenverdieping kijkt er vanaf elke steunbalk van het achthoekig gewelfde plafond een ander gezicht naar de rivier. Deze aangezichten antropomorfiseren de architectuur, waardoor het lijkt of ze onze blinde vlek belichamen. Net als waterspuwers op kathedralen hebben deze aangezichten, of waarschijnlijk maskers, een beschermende functie tegen boze geesten. In de spiegelende vloer weerkaatst hun blik en kijken ze op naar een nieuwe generatie bezoekers vanuit hun historisch graf. Drie antropomorfe bloemen zweven in de lucht als geesten van het verleden, het heden en de dodelijke toekomst. De snijbloem uit het stilleven is tegelijk dood en levend – net als Schrödingers kat, een gedachte-experiment waar een hypothetische kat simultaan als dood en als levend beschouwd wordt. De snijbloem, van haar wortels afgesneden op het hoogtepunt van haar schoonheid, is prachtig. Wanneer de fantoomwortels oplossen in het water, zullen de bloemen hun bladeren en hun schoonheid verliezen, verwelken en sterven. We zitten gevangen in ons tijdperk van 'meer', tussen politieke extremen, verdorven ijdelheid, sociale media en een algoritme dat garandeert dat de wereld het met je eens is zolang je het spelletje meespeelt. Er is geen ontsnappen aan, tenzij via de spiegel.

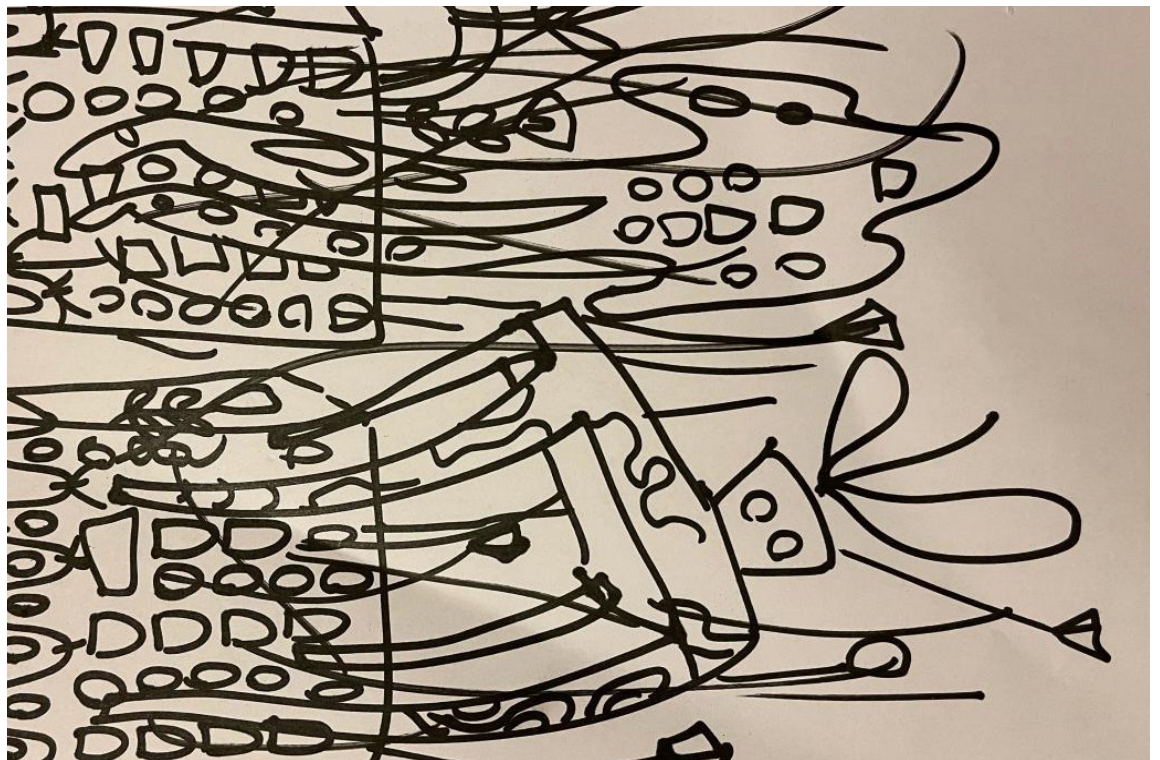
26 juni - 24 oktober 2021

De Zuid-Afrikaanse Kunstenaar Kendell Geers (1968) leeft en werkt in Brussel en groeide op in een Zuid-Afrikaans arbeidersgezin op het hoogtepunt van Apartheid. Geers maakt al snel deel uit van de verzetsbeweging die actie voert tegen de misdaden tegen de mensheid. Vanuit zijn ervaringen als revolutionair ontwikkelde hij een praktijk die ethiek en esthetiek ziet als twee zijden van dezelfde medaille, blinkend rond de nek van de geschiedenis. In zijn oeuvre worden het discours van de kunsthistorie bevraagd, de taal van macht en ideologische codes ondermijnd, verwachtingen verpletterd en geloofssystemen getransformeerd tot esthetische codes. Op de Biënnale van Venetië in 1993 wijzigde hij zijn geboortedatum officieel naar mei 1968, een historisch belangrijk jaar voor bevrijding en gelijkheid van mensen wereldwijd.

26 juni - 24 oktober 2021

KLAAS ROMMELAERE, HABITAT SEQUENCES (1 THROUGH 25) (2021) TEXTURE MUSEUM

Het indrukwekkende *Habitat Sequences* is opgebouwd uit vijftientwintig fragmenten die elk een aspect uit het huis, het atelier en het leven van de kunstenaar representeren. De onderdelen hangen hoog in de ruimte, zoals de planten in het atelier. Alles kantelt en valt om in één grote chaos. De beeldtaal van Rommelaere is geïnspireerd op zijn alledaagse leven en de popcultuur. Citaten uit films, strips, animaties en boeken worden vermengd met persoonlijke ervaringen. De kunstenaar gebruikt traditionele ambachten als breien, borduren en haken om zijn wilde collages op te bouwen. Zijn keuze voor handwerk gaat in tegen het huidige tempo. Voor Paradise 2021 werd een oproep gelanceerd en maakten de vele gouden handen van lokale 'madams' licht werk. Deze intense samenwerking is een essentieel onderdeel van Rommelaere's kleurrijke, speelse en gelaagde patchworkverhalen.

26 juni - 24 oktober 2021

Klaas Rommelaere (°1986, Roeselare, België) studeerde in 2013 af als modestudent aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Gent. Hij liep stage bij de Deense ontwerper Henrik Vibskov en de Belg Raf Simons, maar realiseerde zich dat de modewereld niet de wereld is waar zijn denkbeelden tot leven konden komen. Rommelaere begon zijn ideeën te vertalen in beeldend werk, maar wel nog steeds met het materiaal dat hij kent: naald, draad, wol en garen.

26 juni - 24 oktober 2021

LHOLA AMIRA, PHILISA: DITAOLA (2021) & PHILISA: WE HAVE NO POWER TO WEEP (2021) BROELTOREN NOORD

Lhola Amira's (THEY/THEIR) kunstwerk gaat over de diepe wonden waar kolonisatie voor verantwoordelijk is op zoveel niveaus over heel de wereld. Gekleurde kralengordijnen zweven boven een ceremonieel zoutbed, omgeven door gouden pilaren met een vlam en waterkruiken. De kunstenaar zegt: "WE kijken naar objecten als een daad van creatie, bedacht als een wordingsproces. Philisa in ONS oeuvre is geen proces van representatie, voor ONS worden objecten ter wereld gebracht om doelgericht iets uit te voeren. In ONS dagelijks leven bestaan objecten als tekens. Wanneer WIJ objecten maken, functioneren ze als aanzet. In *Philisa* activeren ze de nagedachtenis zodat we niet vergeten." Amira creëert poëtische ruimtes die helpen helen via verbinding met de aarde, het ancestrale en het spirituele. Het zijn portalen voor herdenking en heropstanding waar je kan luisteren naar het zachte zingen van de herinnering.

26 juni - 24 oktober 2021

Lhola Amira (voornaamwoorden THEY/THEIR) werd geboren in 1984 in Gugulethu, Zuid-Afrika, en leeft en werkt in Kaapstad. HUN oeuvre bestaat uit fotografie, video, sculptuur en 'optredens' die deel uitmaken van constellations, zoals de kunstenaar naar solopresentaties van kunstwerken verwijst. Amira bestaat als een voorouderlijke aanwezigheid die samenleeft met de Zuid-Afrikaanse curator Khanyisile Mbongwa: "Ik ben een curator, maar ik besta ook in meervoud, als twee wezens in een lichaam. Als Lhola Amira bestaat het werk dat WIJ doen in de kunstwereld. Maar als mezelf, Khanyisile Mbongwa, maak ik geen kunst, cureer ik enkel." In 2020 nam Amira deel aan NIRIN, de 22ste Sydney Biennale (Australië) en in hetzelfde jaar ging HUN meest recente film internationaal in première op het festival LOOP Barcelona (Spanje). In 2019 toonde HEN daar DITAOLA: DIVINING BONES en was Abalozi Bayeza/Os Deuses Estão chegando te zien in de SMAC Gallery in Johannesburg en BAYEZA naMAYEZA/De Kommer Med Medicin in Skövde Kulturhus en Konstmuseet in Zweden.

26 juni - 24 oktober 2021

LILY VAN DER STOKKER, WORD MAAR SNEL BETER (1992-2021) GEVEL BUDABRUG

Op de gevel van de Budabrug staat in meisjesachtig handschrift te lezen: 'Word maar snel beter'. Een opbeurende boodschap voor wie het ziet en nodig heeft. Het kunstwerk is een billboard gebaseerd op een tekening die Lily van der Stokker in 1992 maakte. Met viltstift op papier schetst ze vrolijke motieven als bloemen, wolken en sterren met snoeperige fluo- of pastelkleuren. Ze voegt korte, herkenbare zinnen als 'het ga je goed', 'Get well soon' en 'Word maar snel beter' toe. Samen vormen deze tekeningen de serie Whishing You Well.

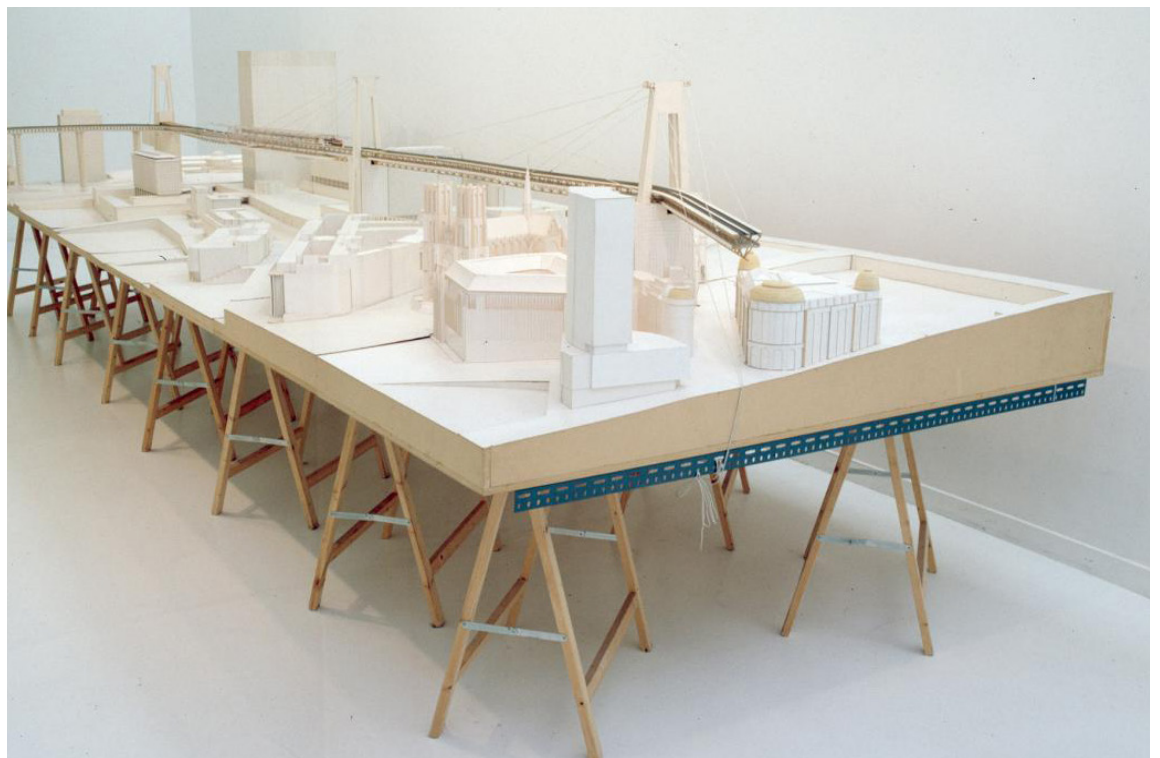
Lily van der Stokker (°1954, Den Bosch, Nederland) woont en werkt in Amsterdam en New York. Ze brak in de jaren negentig internationaal door met tentoonstellingen in onder andere Walker Art Center, Minneapolis (Verenigde Staten) en Centre Pompidou, Parijs (Frankrijk). Recent waren er solotentoonstellingen in Tate St. Ives (UK) in 2010, New Museum (Verenigde Staten) in 2013, The Hammer Museum Los Angeles (Verenigde Staten) in 2015, Stedelijk Amsterdam (Nederland) in 2018 en Migros Museum Zürich (Zwitserland) in 2019.

26 juni - 24 oktober 2021

LUC DELEU, STATION EUROPA CENTRAAL (1986-1989) PAARDENSTALLEN

Zo'n twintig jaar geleden presenteerde Luc Deleu met zijn T.O.P office *Station Europa Centraal*, een TGV-luchtlijn boven Brussel. Het zwevende spoor steunde op torens waarin je kon wonen en winkelen. Hij stelde zich de vraag waarom de hogesnelheidstrein niet in de lucht geïnstalleerd werd? Dat zou veel eenvoudiger en sneller zijn en de constructie zou verschillende infrastructuren toelaten. Bovendien brengt het leven in de stad en wordt de schoonheid van de structuur zichtbaar. Deleu en T.O.P office opereren op het raakvlak tussen architectuur en kunst. "Ik ben een kunstenaar, omdat ik een architect ben", zegt Deleu. Zijn maquettes, monumentale containerinstallaties en theoretische stadsmodellen zijn een feest voor het oog. Het is voor hem een vorm van beeldend, sculpturaal en politiek denken.

26 juni - 24 oktober 2021

LUC DELEU, VIPCITY - ZEEMIJL (1999-2004) PAARDENSTALLEN

VIPCITY – Zeemijl maakt deel uit van De Onaangepaste Stad, een voorstel waar Deleu samen met zijn bureau sinds 1995 aan werkt. Na de eerder ontworpen wijken Brikabrak (1998), Dinkytown (1998-1999) en Octopus (1999) is VIPCITY de vierde fase. Een grote verkaveling voor 38.000 inwoners in vrijstaande woningen rond een 7,5 km lange stadsas. De maquette is 1.850 cm lang, wat een honderdste van een zeemijl is. De wijk heeft naast kantoorgebouwen en transport de nodige infrastructuur voor horeca, sport, sociale voorzieningen en amusement. Zo is er een handig fietscircuit en een luchttram. Een klein bureau als T.O.P. office is niet bang om te dromen met een radicaal en gigantisch concept als De Onaangepaste Stad. Deleu stelt: “Als je de mensheid als passagiers op de wereldbol ziet, dan is het evident dat er een vorm van solidariteit is.” Tot op heden heeft hij noch de architectuur, noch de kunst opgegeven. En hij blijft ongevraagd en onvermoeibaar voorstellen doen die ons tot reflectie rond urbanisatie dwingen.

26 juni - 24 oktober 2021

Luc Deleu (°1944, Duffel, België) is een krachtige aanwezigheid in de architectuurscène met zijn utopische en tegendraadse inzichten die generaties studenten hebben gevormd. Zijn bureau T.O.P office, dat staat voor Turn-on Planning office, wordt sinds 1997 vervoegd door architecten Steven Van den Bergh (°1974, België) en Isabelle De Smet (°1973, België).

26 juni - 24 oktober 2021

OLAF NICOLAI, HOW TO FANCY THE LIGHT OF A CANDLE AFTER IT IS BLOWN OUT (2019) PAARDENSTALLEN

Met de titel van dit kunstwerk lijkt kunstenaar Olaf Nicolai een vraag te stellen zonder vraagteken. 'Hoe kan je je kaarslicht voorstellen nadat het werd uitgeblazen?' Of schotelt de interactieve installatie ons het resultaat van een onderzoeksproject voor? De groene oase van licht nodigt je uit om de installatie te betreden. Met ons lichaam kunnen oneindig veel variaties van licht en schaduw gecreëerd worden. Elke bezoeker kan het kunstwerk autonoom vormgeven aan de hand van zijn eigen verbeelding en handelingen. Maar de persoonlijke, nieuwe creaties zijn tijdelijk en zullen onherroepelijk verdwijnen. Het dromerige spel accentueert het vluchtige aspect van licht en beweging. Met licht als artistiek medium verdiept Nicolai de thema's communicatie en emotie. Het vergankelijke aspect, intrinsiek aan *HOW TO FANCY THE LIGHT OF A CANDLE AFTER IT IS BLOWN OUT* (2019), bestaat niet zonder deelnemers en observators. Het verdwijnen en verschijnen van (na)beelden is een overweldigende, esthetische ervaring die een waaier aan emoties oproept. Het is een confrontatie met de wispelturigheid van het moment en de eindigheid der dingen.

26 juni - 24 oktober 2021

Olaf Nicolai (°1962, Halle/Saale) leeft en werkt in Berlijn. Na zijn studies Duitse taal- en letterkunde aan de universiteiten van Leipzig, Wenen en Budapest behaalde hij in 1992 zijn doctoraat. Hij studeerde toegepaste kunst aan het Technical College in Schneeberg, Saksen. In 2018 reisde een solotentoonstelling naar drie locaties; Kunsthalle Bielefeld, Duitsland, Kunsthalle St. Gallen, Zwitserland en Kunsthalle Wien, Oostenrijk. In 2019 nam Nicolai deel aan museumtentoonstellingen in Deichtorhallen in Hamburg, Neues Museum in Neurenberg en Lipsius-Bau in Dresden. In 2018 kreeg hij de Wilhelm-Loth-Preis van de stad Darmstadt, waarvoor Mathildenhöhe hem eerde met een solotentoonstelling in 2020. Zijn kunstwerken waren ook te bekijken tijdens Documenta in Kassel (1997, 2017) en tijdens de Biënnale van Venetië (2001, 2005, 2015).

26 juni - 24 oktober 2021

ROBERT DEVRIENDT, THE MISSING SCRIPT 4 (2020-2021) KORTRIJK 1302

The Missing Script is het meest recente project van Devriendt en het kan gezien worden als een grote reeks die zich over verschillende jaren ontwikkelt. Zie het als “een eigenzinnige interpretatie van een storyboard”. Er worden duistere personages en verrassende rekwisieten afgebeeld in wisselende decors waarin al dan niet een drama plaatsvindt. De kunstenaar onderzoekt de werking van beelden waarbij je eigen invulling een centrale rol speelt. Hij neemt een uitgesproken standpunt in binnen de hedendaagse beeldcultuur en visie op werkelijkheid. Je wordt uitgenodigd om als een detective ‘de gebroken verhalen’ te interpreteren en je verbeelding te laten uitdagen door de ruimte tussen de schilderijen .

Robert Devriendt (°1955, Brugge) is een Belgisch kunstenaar die met zijn gedetailleerde schildertoets reeds meer dan dertig jaar een tactiel en sensueel oeuvre opbouwt. Belangrijke solotentoonstellingen gingen door in Museum M te Leuven, Museum Dhondt-Dhaenens te Deurle, het Groeningemuseum te Brugge, MARTa Herford (Duitsland), het National Museum of China in Beijing (China) en Museum MOCaK in Krakau (Polen).

26 juni - 24 oktober 2021

RYAN GANDER, SPENDING TIME (2021) & SAVING TIME (2021) GROTE MARKT

De kunstwerken *Spending Time* (2021) of 'tijd besteden' en *Saving Time* (2021) of 'tijd besparen', zijn zwarte automaten die enkel contant geld aanvaarden. Aan een vaste, gestandaardiseerde prijs worden verschillende objecten willekeurig verkocht met als thema: 'de economie van tijd, geld en aandacht'. Wie er geld in dropt kan de eigenaar worden van een steen die de kinderen van de kunstenaar verzamelden op het strand nabij hun huis, of van een afgietsel in zwarte jesmonite van deze stenen. De afgietsels zijn gegraveerd met een geotag met gps-coördinaten of een ISBN-nummer van een boek of met getallen die een belangrijk moment uit de moderne geschiedenis aanduiden.

26 juni - 24 oktober 2021

RYAN GANDER, WHITIN YOUR OWN MARGINS (2021) OXFAM BOOK SHOP

Met *Within your own margins* (2021) biedt Gander een reeks tweedehands boeken te koop aan in de Oxfam Bookshop in Kortrijk. Elk boek draagt een stempel van de kunstenaar in zwarte inkt met een van twee teksten: "Attention is your greatest asset" of "Within this volume time and space will be radically transformed by you".

Ryan Gander (°1976, Verenigd Koninkrijk) studeerde Interactive Art aan de Manchester Metropolitan University (Verenigd Koninkrijk) en behaalde een postgraduaat in de kunsten aan de Jan Van Eyck Academie in Maastricht (Nederland) en aan de Rijksacademie van de Beeldende Kunsten in Amsterdam (Nederland). De artistieke taal van Gander gaat van installaties, sculpturen en fotografie tot performatieve lezingen, publicaties, uitvindingen en interventies. Hij onderzoekt het proces van kunstproductie en het cognitieve proces van kunstperceptie. Zijn oeuvre is een labyrint van onderling verweven kunstwerken die vaak gebaseerd zijn op reële gebeurtenissen of mensen. De voorbije jaren werd zijn werk wereldwijd tentoongesteld zoals in Palais de Tokyo in Parijs (Frankrijk) in 2012, in The National Art Trust in London (Verenigd Koninkrijk) in 2014, in ACCA in Melbourne (Australië) in 2015, in Museum Dhondt-Dhaenens in Deurle (België) in 2016, in The National Museum of Art in Osaka (Japan) in 2017 en in TARO NASU in Tokyo (Japan) in 2018. De kunstenaar publiceerde verschillende boeken en een tv-script getiteld Appendix, Appendix, A Proposal for a TV Series by Ryan Gander and Stuart Bailey (2007). Hij won verschillende prijzen zoals de Zürich Art Prize (2009), de ABN Amro prijs (2006), de Baloise Art Statements of the Art Basel (2006) en de Nederlandse Prix de Rome (2003).

26 juni - 24 oktober 2021

**SANAM KHATIBI,
BUT I WANT TO SWALLOW YOU (2017)
I CAN STILL TASTE YOU (2017)
A VENISON OF LOVELINESS (2016)
TEXTURE MUSEUM**

De titels van Sanam Khatibi's schilderijen klinken als carnivoorgedichten vol verlangen: 'Maar ik wil je opeten', 'Ik kan je nog proeven' en 'Het lieflijke wild'. De exotische landschappen tonen liefdesscènes tussen een naakte vrouw en een antropomorf wezen. De fijn uitgewerkte bomen en planten beslaan bijna het hele beeld en vormen het arcadische, idyllische, nachtblauwe decor voor de erotische escapade van mens en dier. Op het eerste zicht zijn de kunstwerken aantrekkelijk en verleidelijk, maar een tweede blik onthult een griezelige, ongemakkelijke atmosfeer. De taferelen hebben iets onwezenlijk en doen zowel denken aan het verleden door de verwijzing naar klassieke composities, mythische wezens en de godenwereld, als aan een onheilspellende, post-apocalyptisch toekomstbeeld.

26 juni - 24 oktober 2021

Sanam Khatibi (°1979, Tehran, Iran) is een Belgische kunstenares die woont en werkt in Brussel. Haar oeuvre bestaat uit schilderijen, borduurwerk, tapijten en keramieken sculpturen. Haar werk werd opgenomen in tentoonstellingen in Het Centraal Museum te Utrecht (Nederland), de 16de Istanbul Biënnale (Turkije), M HKA Antwerpen (België), Kunstverein Dresden 5 (Duitsland), MAC Musée d'Art Contemporain van Marseille (Frankrijk), CRAC Occitane te Sète (Frankrijk). Recent waren er solotentoonstellingen in het Groeningemuseum te Brugge (België), BPS22 te Charleroi (België) en Kunsthall Gent (België).

26 juni - 24 oktober 2021

SARAH ORTMAYER, KOKO (I-III) (2015) KORTRIJK 1302

Kunstenares Sarah Ortmeyer onderhoudt een intense communicatie over haar kunstwerken met curator, schrijver en kunstcriticus Stephanie Cristello (Chicago, Verenigde Staten). De vrouwen zenden sinds 2014 lange e-mails naar elkaar waarin Ortmeyer heel intuïtief, zonder nalezen en meestal in hoofdletters, dieper ingaat op de betekenis van haar oeuvre. Er is een connectie tussen Ortmeyers manier van schrijven – ze houdt van zinnelijke, enkelvoudige titels – en haar manier van creëren. Dit leidt tot prachtige, poëtische beschouwingen van Cristello. Over de palmbomen reflecteert ze verder: “Hun silhouet is geschilderd als hiërogliefen, beelden in oude grotten. Door de beweging van een hand – nog een palm – getransformeerd tot schaduwen, ze zijn zo puur als taal. Latijn is de bron van alle romaanse talen. Wat kan geherformuleerd worden als: Latijn is de schaduw over deze talen. Net als woorden maken schaduwen geen onderscheid tussen de materiële essentie van objecten. Ze absorberen elk landschap, voorwerp of wezen in hun areaal. Elk oppervlak kan het decor zijn: een anti-opera.”

26 juni - 24 oktober 2021

De Duitse kunstenaar Sarah Ortmeyer (°1980, Frankfurt) volgde haar opleiding aan de Städelschule, Staatliche Hochschule für Bildende Künste in Frankfurt. Ze stelde tentoon in Kunstverein München (Duitsland), Belvedere 21 (Oostenrijk), Museum of Modern Art (Polen), Palais de Tokyo (Frankrijk), MAK Center (Verenigde Staten), KW Institute for Contemporary Art (Duitsland), Stedelijk Museum Bureau (Nederland), Museum für Moderne Kunst (Duitsland), MoMA PS1 (Verenigde Staten), Tel Aviv Museum (Israël), Monnaie de Paris (Frankrijk), Hamburger Bahnhof (Duitsland) en het Swiss Institute (Verenigde Staten). Ze nam deel aan RIBOCA2 Riga International Biennial of Contemporary Art (Letland). Ortmeyers kunstwerken werden onder andere beschreven in Artforum, Frieze Magazine, Kunstforum International, The New York Times en The New Yorker.

26 juni - 24 oktober 2021

SARAH WESTPHAL, FORÊT OCÉANIQUE (2021) STADSSCHOUWBURG

In *Forêt océanique* reflecteert Sarah Westphal over het heden vanuit het historische decor van Albert Dubosq. Onttrokken aan de buitenwereld lopen in de verte de balzaal en het podium in elkaar over. Gigantische tentakels van octopussen nestelen zich in het decor en verleiden het publiek. Door een spel van spiegeling en reflectie ontstaan in het surreële landschap nieuwe wezens en wordt het decor een acteur. Realiteit vermengt zich met illusie, natuur met cultuur, en analoge met digitale beelden. Water, licht, stofdeeltjes en niet-menselijke wezens creëren samen met de prachtige kleuren van het decor één fluïde performance.

26 juni - 24 oktober 2021

*Sarah Westphal woont en werkt in België en Duitsland. Ze studeerde 3D/Multimedia en fotografie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, KASK, te Gent. Naast gewezen onderzoeker aan LUCA, School of Arts (België) is ze laureaat van het Hoger Instituut voor Schone Kunsten, HISK, te Gent (België). In opgemerkte tentoonstellingen liet Sarah Westphal de tentoonstellingsruimte op doordachte wijze dialogeren met hun eigen geschiedenis zoals onder andere in *The Sea Within – The Sea Within* (2019), *Setouchi Triennale, Ogijima* (Japan), *Villa Van Wassenhove* (2018), *Museum Dhondt-Dhaenens, Deurle* (België), *Two Rooms of One's Own* (2016), *Molsdorf Palace, Kunsthalle Erfurt, Molsdorf* (Duitsland), *Hintersteg* (2014), *BE-Part: Platform for Contemporary Art, Waregem* (België), *Timpano* (2013), *Wallraf-Richartz-Museum, Keulen* (Duitsland) en in *Allure Craquelure* (2013), *Museum Mayer van den Bergh, Antwerpen* (België).*

26 juni - 24 oktober 2021

STIEF DESMEDI, PARADISE PROTOTYPE #2 & KOMPAS/ QUERCUS PALUSTRIS (2020-2021) HOUTMARKT

Rond een grote, roterende moerasedijk staat een cirkelvormige, gemetste muur met vier kleine openingen. De lage poorten zijn gericht naar de vier windrichtingen en elke ingang heeft zijn eigen noord-, oost-, zuid- of westmonogram. Stief DeSmet gebruikt graag industrieel gefabriceerde materialen zoals hier snelbouwstenen en brons in combinatie met natuurlijke elementen als een boom en een tuin om de frictie tussen natuur en cultuur te illustreren. Hij is gefascineerd door de natuur als superieure maker tegenover de mens en de kunstenaar. Zoals vaak in zijn oeuvre grijpt DeSmet voor de installatie KOMPAS naar iconen uit ons collectief geheugen. Het beeld van de omwalde boom verwijst naar de archetypische beeldvorming en architectuur van het paradijs, zoals beschreven in onder andere Thomas Mores Utopia en het motief van de Hortus Conclusus. Dat laatste betekent in het Latijn letterlijk 'omsloten tuin'. De boom staat symbool voor de boom van kennis van goed en kwaad. Volgens de Genesis stond deze midden in de Hof van Eden.

26 juni - 24 oktober 2021

De Belgische kunstenaar Stief DeSmet (°1973, Deinze, België) is gekend om zijn sculpturen, schilderijen, video's en installaties waarbij hij veelal de frictie tussen natuur en cultuur onderzoekt. Hij studeerde aan KASK en LUCA School of Arts in Gent (België). De voorbije jaren was zijn werk o.m. te zien in Cultuurcentrum De Garage Mechelen (België), de Brakke Grond, Amsterdam (Nederland), mudel, Deinze (België) en Be-Part, Waregem (België). Voor Beaufort 2018 creëerde hij het permanente kunstwerk Monument for a Wullok, een reusachtige bronzen wulk langs de kustlijn van Oostende. In 2005 was hij laureaat van de Provinciale prijs voor Beeldende Kunsten van Oost-Vlaanderen (België). Wanneer mogelijk werkt hij samen met lokale makers. Voor het metselwerk voor KOMPAS kon hij rekenen op de expertise van de leerlingen en leerkrachten bouw van het Guldensporencollege van Kortrijk.

26 juni - 24 oktober 2021

TOSHIKO HORIUCHI MACADAM, HARMONIC MOTION II (2013-2021) WINKELCENTRUM K IN KORTRIJK

De prachtige textielkunstwerken van de Japanse kunstenares Toshiko Horiuchi MacAdam waren oorspronkelijk niet bedoeld om aan te raken. Maar toen ze in de jaren zeventig een ruimtevullende, gehaakte sculptuur tentoonstelde in een kleine galerie in Tokyo, en een stel kinderen – tot ieders verbazing – het net zonder aarzelen beklom, zag de kunstenares tot haar grote vreugde het kunstwerk tot leven komen. Het begon te schommelen en te rekken en op dat moment begreep Toshiko dat haar kunstwerken voor kinderen gecreëerd zijn – precies de connectie tussen mens en kunst die ze al die tijd zocht. De verdieping van deze directe verbinding tussen kunst en leven leidde tot een indrukwekkend oeuvre van gigantische, interactieve, gehaakte en geknoopte spelterreinen van Playscapes. Midden in het economische hart van de stad Kortrijk nodigt zo een driedimensionale, vrolijke structuur met de titel *Harmonic Motion II* jong en oud op onweerstaanbare wijze uit tot spel.

26 juni - 24 oktober 2021

Als belangrijk vertegenwoordiger van de Fiber Art beweging onderwijst Toshiko Horiuchi MacAdam (°1940, Japan) aan universiteiten in de Verenigde Staten, Japan en Canada. De kunstenaar publiceerde een belangrijk referentie boek over textielstructuren From a Line, een handboek over borduren. Ze is ook auteur van een reeks diepgaande artikels over traditioneel textiel en hun makers. In 1990 richt Toshiko samen met haar echtgenoot Charles MacAdam Interplay Design and Manufacturing op om haar 'speeltuigkunst' wereldwijd te verspreiden. De kunstwerken zijn even sterk als mooi en komen tot stand in samenwerking met de Japanse topingenieur Norihide Imagawa. Ze zijn te vinden in kunstmusea, parken, winkelcentra, wijkcentra en woonwijken in Japan, China, Korea, Singapore, India, Dubai, Spanje, Nieuw-Zeeland, Amerika en Canada. Recent werd een 'Playscape' geïnstalleerd in een weeshuis in Najaf, Irak. Harmonic Motion was oorspronkelijk een commissie voor het Museum of Contemporary Art (MACRO) in Rome, na de tentoonstelling in 2015 reisde het naar Toledo, Ohio, Verenigde Staten, en naar Hong Kong. Het kunstwerk zoals het te zien is in winkelcentrum K is aangepast om de ruimte optimaal te benutten.

26 juni - 24 oktober 2021

UGO RONDINONE, CRY ME A RIVER (1997) & LONG LAST HAPPY (2020) DAK HEILIG HARTZORGCENTRUM & BUDATOREN

Op het dak van de Budatoren en het Woon- en Zorghotel Heilig Hart verschijnen tijdens Paradise Kortrijk 2021 twee immense, felgekleurde, regenboogvormige neons die de woorden 'LONG LAST HAPPY' en 'CRY ME A RIVER' boven de stad uitschreeuwen. De gerenommeerde kunstenaar Ugo Rondinone brengt daarmee zijn iconische regenbogen naar Kortrijk. De slogans balanceren tussen euforie en depressie en het glamoureuze, felgekleurde neonlicht doet denken aan psychedelia van de jaren zestig. Het veelzijdige oeuvre van Rondinone omvat diverse media: van conceptuele installaties, fotografie, schilderkunst, video, sculptuur en tekeningen, tot poëtische geschriften. De basis van al zijn kunstwerken ligt in de verwijzing naar de onuitputtelijke energie van de natuur. Zijn regenboogsculpturen kunnen als een vorm van landschapskunst worden gelezen. Typisch voor Rondinone is het werken in reeksen, waarvoor hij een medium en een onderwerp selecteert dat hij over de jaren heen in verschillende variaties onderzoekt. Zo is de regenboog een prominent aanwezig motief in zijn oeuvre.

26 juni - 24 oktober 2021

UGO RONDINONE, YOUR AGE AND MY AGE AND THE AGE OF THE RAINBOW (2021) BEGIJNHOFPARK

Het participatieve kunstwerk *Your age and my age and the age of the rainbow* is een poëtisch project vol gevoel en hoop. Honderden kinderen van zeventien organisaties en scholen uit de omgeving van Kortrijk schilderden een regenboog die integraal en zonder selectiecriteria deel uitmaakt van het grootste regenboogschilderij ooit. In deze tijden van wereldwijde verdeling en ontoegankelijkheid neemt Rondinone een open en genereus ethisch standpunt in. De kunstenaar tracht het geloof in de magie van het moment en de menselijke essentie van hedendaagse kunst te herstellen.

26 juni - 24 oktober 2021

Ugo Rondinone werd geboren in 1964 in Brunnen, Zwitserland en leeft en werkt in New York (VS). De wereldberoemde kunstenaar vertegenwoordigde Zwitserland op de 52ste Biënnale van Venetië. De voorbije jaren stelde hij tentoon in de volgende instituten: SKMO Sørlandets Kunstmuseum, Kristiansand, Noorwegen in 2021; Medellín Museum of Modern Art, Colombia, Kunsthalle Helsinki, Finland en Guild Hall, East Hampton, New York, Verenigde Staten in 2019; Fundación Casa Wabi, Puerto Escondido, Mexico, Arken Museum of Modern Art, Ishøj, Denemarken en Tate Liverpool, Verenigd Koninkrijk in 2018; Bass Museum of Art, Miami, Verenigde Staten, Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive, Berkeley, Californië, Verenigde Staten en Contemporary Arts Center, Cincinnati, Ohio, Verenigde Staten; Garage Museum of Contemporary Art, Moscow, Rusland in 2017; en Carré d'Art, Nîmes, Frankrijk; Boijmans van Beuningen, Rotterdam, Nederland en The Institute of Contemporary Art Boston, VS in 2016. Rondinone creëerde recent een aantal grote projecten als 'Human Nature, Rockefeller Plaza, New York (2013), de immense, publieke installatie Seven Magic Mountains, in de woestijn van Las Vegas, Nevada, Verenigde Staten (2016) en de tentoonstelling I & John Giorno, een samenwerking tussen twaalf New Yorkse non-profitinstellingen (2016).

26 juni - 24 oktober 2021

VIKTOR & ROLF, LOOK 18, FASHION STATEMENTS, HAUTE COUTURE COLLECTION, LENTE/ZOMER 2019 TEXTURE MUSEUM

Vanop een wolk van zwarte tule verschijnt een lachende, felgele zon omringd door de slogan: 'Ik wil een betere wereld'. De jurk is één van de silhouetten die modeontwerpers Viktor & Rolf over de catwalk lieten glijden voor de presentatie van hun haute couture lente/zomercollectie, Fashion Statements, op 23 januari 2019, tijdens de Paris Couture Week. De collectie bestaat uit achttien wonderlijke, volumineuze, oversized jurken uit felgekleurde of zwarte tule. De extreme, sculpturale, luchtige volumes met transparante ruches, pofmouwen en strikken dragen alle typische kenmerken van de beeldtaal van het duo. De volledige collectie is gemaakt van acht kilometer tule. Elke jurk is het canvas van een vrijmoedige slogan en maakt zo letterlijk een statement. Met deze collectie willen Viktor & Rolf de expressieve kracht van kleding onderzoeken.

26 juni - 24 oktober 2021

Het duo Viktor Horsting (Geldrop, °1969, Nederland) en Rolf Snoeren (Drongen, °1969, Nederland) studeerden samen af aan de ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem. Na hun afstuderen vertrokken ze naar Parijs en richtten in de jaren negentig samen het naar henzelf vernoemde modehuis op. Ze zijn bekend voor hun theatrale modeshows en staan voor een mix van kunst en mode, klassiek en avant-gardistisch. Hun creaties en installaties waren in verschillende musea en galerieën te zien, zoals het Museum of Contemporary Art te Tokio (Japan), Visionaire Gallery New York (Verenigde Staten), het Van Gogh Museum te Amsterdam (Nederland), het Musée de la Mode et du Textile te Parijs (Frankrijk) en het Barbican Art Centre te Londen (Verenigd Koninkrijk). Look 18 werd aangekocht door privécollectiehouder Han Nefkens en door hem geschonken aan het Museum Boijmans van Beuningen te Rotterdam (Nederland), dat ondertussen een mooie collectie van vierentwintig stukken van het ontwerpersduo bezit.

26 juni - 24 oktober 2021

WILLIAM FORSYTHE, NOWHERE AND EVERYWHERE AT THE SAME TIME NO. 3 (2015) KORTRIJK 1302

Danser en beeldend kunstenaar William Forsythe toont tijdens Paradise Kortrijk een derde versie van *Nowhere and Everywhere at the Same Time* (2015). In 2009 werd het kunstwerk voor het eerst opgevoerd voor een live publiek in de Turbine Hall van Tate Modern. Tientallen metalen slingers hingen aan draadkabels en zweefden tot net boven de grond. Het indrukwekkende veld van loodlijnen sneed de ruimte in smalle verticale goten. Binnen en tussen dit fijnmazige netwerk choreografeerde de kunstenaar een dans voor zijn Forsythe Company. De slingers traden op als katalysators voor hun bewegingen. De dansers reageerden op de objecten en elkaar. In No.3 kan elk van de slingers afzonderlijk worden bediend. De interactieve installatie bestaat uit zestig schietloden aan touwen. De kunstenaar scheidt door de programmatie van de beweging van de gewichten een dans die kinetisch en akoestisch de ruimte in vele, onvoorspelbare stukken verdeelt. Aan de hand van de reflexen en perceptie van de bezoeker ontstaat een wonderlijk spel van vermenigvuldigde vermijding.

26 juni - 24 oktober 2021

William Forsythe (New York, 1949) studeerde klassieke en moderne dans aan de Jacksonville University en het Joffrey Ballet in Florida (Verenigde Staten). In 1976 werd hij choreograaf van het Stuttgarter Ballett (Duitsland). Gedurende zeven jaar creëerde hij nieuwe balletten voor het Stuttgarter Ballett en andere gezelschappen over heel de wereld. In 1984 start een twintig jaar durend directeurschap van het Ballett Frankfurt (Duitsland), waarna hij in 2004 de Forsythe Company opricht dat hij leidde van 2005 tot 2015. Recent creëerde Forsythe nieuwe producties voor het Parijse operaballet, het English national Ballet, Boston Ballet en het internationaal gevierde A Quiet Evening of Dance geproduceerd door Sadler's Wells Theatre. Hij kreeg vele prijzen waaronder de titel van Commandeur des Arts et Lettres (1999) van de Franse staat, het Duitse Distinguished Service Cross (1997), de Gouden Leeuw van de Biënnale van Venetië (2010), de Samuel H Scripps/American Dance Festival Award for Lifetime Achievement (2012) en de Grand Prix de la SACD (2016). Zijn installaties en videowerk zijn wereldwijd getoond, onder andere tijdens de Whitney Biennial (1997), Festival d'Avignon (2005, 2011), de Biënnale van Venetië (2005, 2009, 2012, 2014) en de 20ste Biennale of Sydney en in musea zoals het Louvre (2006), Pinakothek der Moderne Munich (2006), 21_21 Design Sight Tokyo (2007), Wexner Center for the Arts Columbus (2009), Tate Modern (2009), Hayward Gallery (2010), MoMA (2010) en MMK – Museum für Moderne Kunst Frankfurt (2015), ICA Boston (2011, 2018) SESC Pompéia São Paulo (2019) en Museum Folkwang (2019). Forsythe bouwde ook een belangrijk academisch parcours uit en geeft gastcolleges en workshops wereldwijd. Hij is Honorary Fellow van the Laban Centre for Movement and Dance in Londen (UK) en heeft een eredoctoraat van de Juilliard School New York (Verenigde Staten). Momenteel is hij professor dans en artistiek adviseur aan het Choreographic Institute van de University of Southern California, Gloria Kaufman School of Dance (Verenigde Staten).

26 juni - 24 oktober 2021

YOKO ONO, WISH TREE (1996-2021) BAGGAERTSHOF

Yoko Ono nodigt sinds 1996 met haar kunstwerk *Wish Tree* mensen van over de hele wereld uit om na te denken over hun persoonlijke wensen, deze te noteren en daarna in een wensboom te hangen. Al die wensen reizen naar Ono en worden begraven aan de voet van de *IMAGINE PEACE TOWER*, een permanente installatie die ze in 2007 creëerde op Viðey eiland, IJsland, en die is opgedragen aan haar overleden echtgenoot John Lennon. De indrukwekkende toren van licht speelt een prachtig spel met de bijzondere weersomstandigheden in IJsland en belichaamt wijsheid, heling en vreugde. *IMAGINE PEACE TOWER* straalt een boodschap van liefde en vrede uit. De toren communiceert naar de hele wereld dat alle leven op aarde met elkaar verbonden is. Yoko Ono en John Lennon begonnen hun campagne voor wereldvrede in 1969 toen ze de massale aandacht voor hun huwelijk wisten om te leiden naar de pacifistische protestactie *Bed-In* tegen de Vietnamoorlog en de campagne voor vrede *WAR IS OVER! (if you want it)*. De kunstwerken *IMAGINE PEACE TOWER* en *Wish Tree* symboliseren Ono's en Lennons aanhoudende campagne voor wereldvrede. De wensbomen zijn ontstaan uit een herinnering van Ono's kindertijd in Japan. Wanneer ze naar een tempel ging, schreef ze een wens op een dun stukje papier en bond het rond de tak van een boom. De bomen op het binnenplein van de tempel hingen altijd vol met wensen. Het leken wolken van witte bloesems. Meer dan een miljoen mensen deelden reeds hun wensen met Ono, en ze gaat onvermoeibaar door met de *IMAGINE PEACE*-campagne tot het doel bereikt is.

26 juni - 24 oktober 2021

De kunst van Yoko Ono daagt uit tot reflectie over kunst en de wereld waarin we leven. Ono werd geboren in Japan in 1933 en verhuisde in 1953, na haar studies filosofie, naar New York. Ze was de eerste vrouw die toegelaten werd tot het filosofieprogramma van de Gakushuin Universiteit in Tokyo. In de late jaren vijftig maakte ze deel uit van de levendige en vernieuwende New Yorkse avant-gardescène. George Macunias, de oprichter van het Fluxus-collectief, gaf Ono haar eerste solotentoonstelling in 1961. Ono is wereldwijd bekend voor haar baanbrekende en radicale films, muziek, installaties, schriftuur en performances. De films Fly, Rape en Film No.4 worden beschouwd als klassiekers van de twintigste eeuw, en haar muziek wordt erkend als inspiratiebron voor hedendaagse muzikanten wereldwijd. Het kunstenaarsboek Grapefruit (1964) is beroemd als een vroeg voorbeeld van conceptuele kunst en bevat 'evenementenscores' die het fysieke kunstwerk vervangen door aanwijzingen die een individu wel of niet kan uitvoeren. Hierover zegt Ono: "Dit is geen poëzie. Dit zijn werkwoorden. Je moet ze doen. Het zijn instructies en als je het gewoon doet, dan begin je het te begrijpen." Het werk van Ono wordt wereldwijd tentoongesteld inclusief reizende tentoonstellingen, biënnales en triënnales. Het Whitney Museum of American Art presenteerde een retrospectieve tentoonstelling in 1989, de Japan Society Gallery in 2000, en het Museum of Modern Art in 2015. In 2009 kreeg Ono op de Biënnale van Venetië een Gouden leeuw Lifetime Achievement Award als erkenning voor haar volledige oeuvre.

26 juni - 24 oktober 2021

CURATOREN

Hilde Teerlinck
1966
Assebroek-Brugge [BE]
Woont en werkt in
Barcelona.

Hilde Teerlinck is een onafhankelijke curator. Ze verwierf faam met het cureren van tentoonstellingen met een sterk internationaal karakter. Ze cureert in 2022 het Belgische Paviljoen voor de Biënnale van Venetië met kunstenaar Francis Alÿs. Teerlinck was van 1994 tot 1999 artistiek directeur van het Mies van der Rohe Paviljoen in Barcelona waar ze gerenommeerde kunstenaars als Jeff Wall, Panamarenko, Ulrich Meister, Thomas Ruff uitnodigde om site-specific interventies te creëren. Nadien verhuisde ze naar Perpignan, Frankrijk, om daar een kunsthalle op te richten waar ze diverse tentoonstellingen organiseerde met opkomend internationaal talent. In 2002 werd ze directeur van de Centre Rhénan d'Art Contemporain (CRAC Alsace) in Altkirch. Van 2006 tot 2014 was Teerlinck directeur van FRAC (Fonds Régional d'Art Contemporain) Nord-Pas de Calais in Duinkerke. In 2015 was ze één van de vier curatoren van Beaufort Buiten de Grenzen. Momenteel werkt ze als CEO voor de Han Nefkens Foundation in Barcelona.

Patrick Ronse
1962
Beernem [BE]
Woont in Brugge, werkt in
West-Vlaanderen.

Patrick Ronse (1962) woont in Brugge en werkt als artistiek leider en coördinator van Be-Part, Platform voor actuele kunst in Zuid-West-Vlaanderen. Hij studeerde Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde aan de Universiteit in Gent en was van 1990 tot 1999 communicatie- verantwoordelijke voor het PMMK-Oostende (nu: Mu.ZEE) en de Stedelijke Musea Brugge. Hij maakte deel uit van het communicatieteam van Brugge 2002, Culturele Hoofdstad van Europa van 1999 tot 2002. Ronse was verantwoordelijk voor de oprichting van Be-Part in 2004 en is tot op vandaag de drijvende kracht achter het platform, dat sinds begin 2018 naast Waregem ook actief is in Kortrijk. Voor Be-Part cureerde hij solotentoonstellingen met onder meer Navid Nuur, Rinus Van de Velde, Ante Timmermans, Dirk Zoete, Pieter Vermeersch, Charif Benhelima en Polly Apfelbaum. In 2015 was hij co-curator van Beaufort en in 2018 cureerde hij samen met Hilde Teerlinck de eerste editie van de Triënnale in Kortrijk (PLAY). Sinds 2014 is hij lid van de Kunstcommissie van het Vlaams Parlement.

26 juni - 24 oktober 2021

PRAKTISCHE INFO

.....

Paradise Kortrijk
Triënnale voor actuele kunst
26 juni - 24 oktober 2021
Verschillende locaties in Kortrijk

.....

Triënnale Kortrijk: Paradise 2021 wordt georganiseerd door de stad Kortrijk (België) en Be-Part

Curatoren: Hilde Teerlinck en Patrick Ronse

.....

CONTACT

Infopunt Belfort
Grote Markt, Kortrijk

www.paradisekortrijk.be
hello@paradisekortrijk.be

.....

PERSCONTACTEN CLUB PARADIS

Micha Pycke

+32 (0)486 68 00 70
micha@clubparadis.be
www.clubparadis.be

Albane Paret

+32 (0)476 57 37 82
albane@clubparadis.be
www.clubparadis.be